

čih je bilo tudi precej obiskovalcev iz Celja in St. Jurija, kakor tudi iz drugih sosednjih občin. Med mnogoštevilnimi udeleženci so bili tudi razni kupci, kateri so preizkusili naša vina ter se nekateri končno odločili za nakup. Razveselij pojav je bil ta, da se je poleg domačinov zanimal za našo razstavo celo eden iz inozemstva v osebi g. Weissa iz Klosterneuburga na Nižje-Avstrijskem. Ocenjevanje vina so izvršili strokovnjaki in se izrazili tako: Tudi drameljske gorice so sposobne da prav dobra vina. Vina so dobila oceno dobro do prav dobro, nekatera celo odlično. Na splošno so bila vsa vina zdrava, izjemoma so nekatera vsebovala nekoliko več kislino vsled prezgodnje trgovine. Želeti bi bilo, da se v boči naši vinogradniki privadijo pozni trgovini, katera bo sicer znižala celotni pridelek, pač pa bo dvignila kvaliteto vina. Prepričani smo, da bo v prihodnje med vsemi našimi razstavljalci vin nastala velika tekma, kar bo gotovo velike važnosti za proizvajalca samega, kakor tudi za celo narodno blagostanje. Da pa bomo sloves naših vin ohranili, oz. že dvignili, vas pozivamo, dragi vinogradniki, da se držimo načela in besed, ki smo jih slišali pri predavanju na naši razstavi. Kakor je vsaki dan le enkrat poldne, tako naj bodo tudi vsako leto le enkrat trgovati, in to le takrat, ko bo grozdja v resnici popolnoma zrelo.

Soja ali japonski fižol.

Gotovo ste že čitali v »Sadjarju in vrtnarju«, kakor tudi v »Kmetovalcu« o japonskem fižolu, imenovanem »soja«. Da vas, dragi čitatelji »Slovenskega gospodarja«, seznamim s tem fižolom, vam tukaj opisem uspeh svojih poizkusov s tem fižolom soja.

Soja je rastlina, ki je precej podobna našemu navadnemu fižolu. Razlika je v tem, da ne poganja vitic ali bičev ter da ima zelo majhen, neznanen modrikast cvet. Zrno je drobno, rumenkaste barve, okusno in ima zelo veliko beljakovin. Zato je zelo redilno, baje sila dobro za kruh. Zemlja mu sodi vsakovrstna in rodi povsod enako. Le severna lega ni za njega, kajti on rabi obilno sonca, drugače je pa neizbirčen in neobčutljiv.

Fižol soja da 299kratni pridelek, to je 1 zrno da 299 do 300 zrn, ki so izvrstna hrana in se zelo lahko uporabljajo v gospodinjstvu. Redilnih sroči ima veliko več, kot naš navadni fižol.

Ta fižol soja je posebno pripraven tudi za drevesnice, ker kakor zgoraj omenjeno, ne poganja vitic, in se zemlja v drevesnici bolj izkoristi, ako se sadi ta fižol vmes. Saditi ga je istočasno kot navadni fižol, pač pa samo po eno zrno. On namreč napravi močno steblo in košat grm. Škoduje mu nikar suša in ne mokrota. Zahteva le solično lego ter rahlo zemljo.

Okopati pa ga je treba večkrat, da ni v travi. Druge posebne postrežbe ne zahteva.

Ako bi katerega ta fižol »Soja« zanimal, ga lahko dobi pri spodaj podpisanim, ako vpošlje 3 Din v znamkah.

Tam so tudi sadna drevesa priporočljivih vrst na razpolago in po nizki ceni.

Sadjarji in kmetovalci, poskušajte ta fižol, mogoče tudi vi dosežete boljše uspehe, kajti dandanes je treba mnogokaj preizkusiti. Jadikovanje in tvarjanje ne pomaga prav nič. Le iskat nova sredstva in nova pota, vse pa z Bogom in božjo pomočjo!

Jože Veziak, drevesničar in čebelar, Vodole št. 2, St. Peter pri Mariboru.



Medenje.

Za kakovost masla je merodajno pravilno zorenje smetane, nič manj važna pa je tudi temperatura pri medenju. Pri mrazu maščoba v smetani preveč otrpne in se medenje vrši predolgo. Prevelika toplota je pa vzrok, da dobimo mažasto maslo, ki se kaj rado počvari.

Najprimernejša toplota je poleti $+ 14^{\circ}\text{C}$, po zimi pa $+ 18^{\circ}\text{C}$. Hladnejšo smetano segrejemo na ta način, da postavimo posodo s smetano za toliko časa v toplo vodo, da ima pravilno temperaturo. Med gretjem smetano premešamo. Pretoplo smetano shladimo v hladni vodi. Popolnoma napačno je, če se za uravnanje toplote priliva smetani topla ali hladna voda, ker se s tem le kvari kakovost masla.

Zapomniti si pa moramo, da je neobhodno potrebno, uravnati temperaturo smetani dve uri pred medenjem. Tudi posoda, v kateri boste medili, mora imeti isto toploto kakor smetana. Pomagamo si s toplo ali mrzlo vodo.

Medenje ne uspe vsaki gospodinj enako in marsikatera toži o tem. Vzroki so lahko raznovrstni. Medenje je odvisno od pravilnega ravnanja s smetano, od zorenja smetane, nadalje od toplote pri medenju in konečno ne malo tudi od posode, v kateri se medi.

Pri uporabi lesenih posod (sodčkov) moramo le-te, posebno v poletnem času, večkrat očistiti z bukovim lugom. Tak lug uniči kislino, ki se je vlezla v les. Tudi lesene kuhalnice (lopatice) čistimo z lugom.

Posodo napolnimo do prave mere s smetano. Če je posoda prenapolnjena, traja medenje predolgo ali sploh ne uspe. Delati je treba v enakomernem tempu brez presledkov (odmorov). Ko postane smetana kašnata, vrtimo ali tolčemo počasneje kakor doslej in prenehamo, ko se maščoba zbore v kepice od velikosti graha. Zdaj te kepice zgnitemo z leseno lopatico skupaj, položimo na zmočeno sito in precedimo vso tekočino skozi to sito, da ujamemo tudi ostale drobtinice.

Maslo izperemo v več vodah, da se izloči siročka. Med tem ga z leseno lopatico premesimo. Po končanem izpiranju pregnemo maslo prav dobro, da se iztisne vsa voda. Vendar bi predolgo gnetenje povzročilo, da postane maslo mažasto.

Spretnost.

Zobozdravnik: Mi zobarji smo spretni tako, da z dvema prstoma izvlečemo zob.

Bolnik: To ni nič! Moja stara si z dvema prstoma potegne iz ust celo čeljust.

Beračeva hvala.

Bog vam povrni storač, dobiti gospod; iz sreč sem vam prav zelo hvaležen. Vsak dan bom za vas moliti. Pri takih gospodih, kakor te vi, dobivajo ljudje moje vrste šele pravo ljubezen in veselje za boračenje.

Hisna ura.

V spainci ni meni ure držba; kadar pride moj mož domov, vem takoj, koliko je osabilo. Ako ropota

Januš Golec:

Trojno gorje.

Ljudska povest o trojnem gorju slovenskih in hrvatskih pradedov.

Ko je vojaštvo postalno na sredi trga in je začel Matija Toplišek klicati s trobljo na zbor, se je zganil podsreški moški ter ženski svet in stopil na plan iz radovednosti, kaj hočejo in kaj namejavajo tuji možje. Ko je bil trg poln, je stopil kapitan na sredino in oznanil z mogočnim glasom, da so oni prvi oddelek kmečke vojske iz Bistriske doline, ki je že zbrana in čaka le še na znamenje za odhod ter udar. Vse je že organizirano v slovensko-hrvaški moški punti, le od Podšredjanov se še ni zataknili doslej kljub prigovaranju nobeden za klobuk bršljana ali zimzelena. On kapitan Pavel Šterc jih danes ne prsi, pač pa zapoveduje, da morajo biti tudi oni pripravljeni za pohod na boj za staro pravdo in se hodo priključili kmečki vojski, ki bo marširala skozi Podsredo čez par dni. Ako se ne bodo po-

9 korili, bo zapel celemu trgu rdeči petelin! Pavel je še zaklical: »Z Bogom, na svidenje za par dni,« se je zavil tel na konja, Toplišek je zatobil v pokrepitev kapitanovih besed in šlo je naprej proti Koprivnici. Koprivničani in istotako Rajhenburžani so bili vsi za punt in pripravljeni, da pomnožijo na poziv kmečko vojsko. Ko je prijezdil kapitan na Videm, so bili obveščeni, da bo tamkaj zbirališče punte, a do tedaj še ni bilo nikogar in so bili Pijštajnčani prvi.

Mosta preko Save, ki spaja danes Videm s Krškem, ni bilo v dobi kmečke vstaje. Promet osebnih in blagovnih se je vršil med levim ter desnim savskim bregom s pomočjo broda, ki je prepeljeval iz Štajerske na Krško polje iz Vrbine ob Savi pod Staro vasjo. Sterc je pregledal kot izurjen borec krajevni potožaj in se čudil, da se bo zbirala kmečka vojska ne na prostrani Kranjski, ampak ozki štajerski strani. Gotovo je moral biti vojvodi Gregoriču pot ob levem bregu Save lažja ter sigurnejša nego ob desnem za razvoj bojnih čet in posebno še za bitko na konjih kot nalač ustvarjeno Krško polje. Med opa-